

[Axel Ivan Pedersen.]

til at deltage i en kommuneafstemning efter lovens § 16.

Om marketenderibestemmelsen, hvortil der ikke af ministeren eller udvalget er stillet væsentlige ændringsforslag, skal jeg ud over de bemærkninger, som jeg ved gennemgangen af de stillede ændringsforslag ønsker at gøre, her fremsætte den bemærkning, at jeg har forstået, at handelsministerens oplysninger i udvalget om, at den anvendelse, der kan finde sted af marketenderier efter bestemmelserne i § 26, stk. 9 og 10, ikke kan anses som almindelig marketenderivirksomhed, kun har relation til omfanget og arten af, hvad der må serveres, og ikke tilsigter at skabe nogen ændring i de bestående bestemmelser om fritagelse for omsætningsafgift, restaurationskat, medmindre der for stk. 10s vedkommende udkræves politiets tilladelse.

Der er anledning til at pege på, at ud over de ændrede bestemmelser om mindreåriges adgang til at komme på restaurant indeholder lovforslaget i bestemmelserne i § 34, stk. 4, en mulighed for at rejse tiltale mod såvel mindreårige som berusede, der i strid med loven lader sig beværte på restauranter.

Om den række af ændringsforslag, som er stillet af handelsministeren og tiltrådt af udvalget eller af dettes flertal, tillader jeg mig at fremsætte nogle bemærkninger ud over de i betænkningen anførte.

Ændringsforslag nr. 1 tilstræber at udvide mulighederne for salg af alkoholfri eller alkoholsvage drikke på lignende måde som i udlandet.

Ændringsforslag nr. 2 tager sigte på at skabe en lettelse i administrationen af de såkaldte lejlighedsbevillinger; men bestemmelsen er i øvrigt affattet således, at disse tilladelser kan gives for et hvilket som helst kortere tidsrum.

Om ændringsforslag nr. 3 er der det at sige, at de lokale bevillingsmyndigheder har været besværet af i alle tilfælde at skulle give en bevilling for det i den gældende vedtægt fastsatte åremål, enten det nu er 5 eller 8 år, idet man somme tider, ikke mindst ved udstedelse af nye bevillinger, ville have fundet det hensigtsmæssigt at kunne udstede en bevilling på kortere

åremål. Som en naturlig konsekvens heraf fremkommer ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 5 er stillet af et mindretal, og omtalen af dette samt af andre mindretalsændringsforslag vil jeg gerne vente med til mine afsluttende bemærkninger.

Ændringsforslag nr. 8, som er tiltrådt af et flertal, bestående af regeringspartierne medlemmer, skal sikre, at de såkaldte spisehuse ikke bliver restauranter i almindelig forstand, hvad lovforslagets tekst ellers ville give mulighed for. Det bør naturligvis fremhæves, at det står disse virksomheder frit for, om de vil søge tilladelse til oprettelse af forretninger med adgang til at sælge stærkt øl, eller om de vil holde sig til mineralvand, æblemost, svagt øl og mælk samt te og kaffe, hvilket sikkert vil blive almindeligt. Bestemmelsen vil i øvrigt give disse virksomheder samme status i udskærkningsmæssig henseende som marketenderier.

Ændringsforslag nr. 11 om beværterbevillingernes antal giver en større bevægelsesfrihed for kommunalbestyrelserne end før, men der er vel i øvrigt det at sige om dette spørgsmål, at udviklingen har medført, at det er mindre påkrævet end tidligere at have en begrænsning i antallet af bevillinger. Dette ændringsforslag vil i øvrigt betyde, at byer på 40 000 indbyggere og derover vil kunne få ret til flere bevillinger end byer under dette indbyggertal, og det kan måske forekomme enkelte mindre rimeligt; men der er hertil at sige, at ingen ved, hvilken betydning § 8 vil få især i de store byer, som må formodes at have et større behov for billige spisehuse end de mindre byer. Dertil kommer, at store byer også i turistmæssig henseende bliver stillet over for større krav end mindre byer, ligesom en eventuel fremtidig ændring i restaurationskatten kan få en vis indflydelse.

Ændringsforslag nr. 12 fjerner bestemmelsen om, at personer, der driver beværternæring eller sidder i bestyrelsen for en sådan virksomhed, ikke kan være medlem af et bevillingsnævn. Man imødekommer herved et ønske fra branchens udøvere, som har ment, at bestemmelsen indeholdt en diskriminering af hele standen.

Ændringsforslag nr. 13 fastslår, at det